

چکیده

مقدمه:

بیماری پارکینسون یک بیماری عصبی است که در آن نورون های تولید کننده دوپامین از بین می روند. استرس اکسیداتیو به عنوان یک عامل کلیدی در پیشرفت بیماری پارکینسون در نظر گرفته می شود. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط بین غلظت سرمی NADPH oxidase 1 (NOX1) سلنیوم و اسید اوریک و پارامتر های بالینی در بیماران مبتلا به پارکینسون بود.

مواد و روش کار:

غلظت سرمی NOX1، سلنیوم و اسید اوریک در ۴۰ بیمار مبتلا به پارکینسون و ۴۰ فرد سالم اندازه گیری شد. آنالیز منحنی Receiver Operating Characteristic (ROC) برای ارزیابی ارزش تشخیصی هر فاکتور در گروه های مورد مطالعه انجام شد.

یافته ها:

میانگین سطوح سرمی NOX1 در گروه بیمار ($22/36 \pm 5/80$ ng/mL) در مقابل افراد سالم ($8/89 \pm 2/37$ ng/mL) با $p < 0/001$ بطور چشمگیری بالاتر بود. همچنین اختلاف چشمگیری در غلظت سرمی سلنیوم ($p = 0/001$) در بین بیماران مبتلا به پارکینسون و افراد سالم مشاهده شد. با این حال، غلظت سرمی اسید اوریک در بین دو گروه مورد مطالعه از لحاظ آماری اختلافی مشاهده نشد ($p = 0/560$). آنالیز منحنی ROC نشان داد که غلظت سرمی NOX1 پتانسیل تشخیصی برای بیماری پارکینسون را دارد، بطوری که سطح زیر نمودار (AUC) بزرگتر از $0/7$ ($>0/7$) و $p < 0/05$ باشد. نمودار تلفیقی سطوح سرمی NOX1 و سلنیوم همراه با اسید اوریک سطح زیر نمودار را تا $0/930$ با $p < 0/001$ افزایش می دهد.

نتیجه گیری:

و سلنیوم بطور چشمگیری در بیماران مبتلا به پارکینسون NOX1 یافته های ما نشان داد که، غلظت سرمی بالاتر است. بنابراین، این فاکتور ها می توانند به عنوان بیومارکر هایی با توانایی تشخیصی برای تشخیص بیماران مبتلا به پارکینسون در نظر گرفته شود. مطالعات بیشتر با حجم نمونه بزرگتر به منظور بدست آوردن اطلاعات جزئی تر نیاز می باشد